

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 28. september 2023
(OR. en)

13520/23

ENER 515
ECOFIN 936

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	28. september 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2023) 547 final
Vedr.:	RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET om de vigtigste resultater af gennemgangen af Rådets forordning (EU) 2022/2576 af 19. december 2022 i lyset af den generelle situation for gasforsyningen til Unionen.

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 547 final.

Bilag: COM(2023) 547 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.9.2023
COM(2023) 547 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om de vigtigste resultater af gennemgangen af Rådets forordning (EU) 2022/2576 af 19. december 2022 i lyset af den generelle situation for gasforsyningen til Unionen.

RESUMÉ

Bedre koordinering af gasindkøb (kapitel II)

I henhold til forordningen udformede og iværksatte Kommissionen med bistand fra en serviceleverandør den fælles indkøbsmekanisme med titlen **AggregateEU** med følgende resultater pr. 14. juli 2023:

	Første runde April/maj 2023	Anden runde Juni/juli 2023	Kumulerede resultater
<i>Status</i>	<i>Lukket</i>	<i>Lukket</i>	<i>[Igangværende]</i>
Abonnementer (i alt)	120	154	—
Aggregeret efterspørgsel	11,6 mia. kubikmeter (mia. m ³)	15,9 mia. m ³	27,5 mia. m ³
Bud på leverancer	18,7 mia. m ³	15,2 mia. m ³	33,9 mia. m ³
Matchet efterspørgsel	10,9 mia. m ³	12 mia. m ³	22,9 mia. m ³

Kommissionen gennemførte også ledsageforanstaltninger i henhold til forordningen, herunder om gennemsigtighed og informationsudveksling, forvaltning af EU's energiplatform og obligatorisk anvendelse af AggregateEU.

Kommissionen mener, at EU's energiplatform bidrog til Unionens diversificeringsindsats og lagerfyldning forud for fyringssæsonen 2023-2024. AggregateEU gav europæiske købere yderligere mulighed for at købe gas fra pålidelige leverandører til konkurrencedygtige priser samt sikre markeds-gennemsigtighed med hensyn til efterspørgsel og udbud, samtidig med at den bidrog til volatiliteten på markederne blev mindre.

Det forhold, at de samlede mængder, der blev aggregeret i løbet af de to første runder alene, fordoblede den obligatoriske aggregering af efterspørgslen, viste, at markedsaktørerne anså den fælles indkøbsmekanisme for at være meget nyttig i forbindelse med krisen.

Foranstaltninger til forbedring af anvendelsen af LNG-faciliteter, gaslagerfaciliteter og rørledninger (kapitel II — afdeling 3)

Forordningen indeholder bestemmelser, der skal øge gennemsigtigheden og lette sekundær handel med LNG- og gaslagerkapacitet, hvilket muliggør effektiv anvendelse af LNG- og lagerfaciliteter samt rørledninger (f.eks. på grund af overbelastning). Øget gennemsigtighed gav et mere omfattende overblik over markederne for LNG og oplagring i EU samt en mere effektiv anvendelse af disse infrastrukturer.

Foranstaltninger til forebyggelse af uforholdsmæssigt høje gaspriser og

uforholdsmæssigt stor intradagsprisvolatilitet på markederne for energiderivater (kapitel III)

Med hensyn til handel indeholder forordningen en foranstaltning til håndtering af overdreven volatilitet på markederne for gas- og elderivater, samtidig med at prisdannelsesprocesserne bevares. Den midlertidige intradag-prisspiral, en mekanisme til styring af volatiliteten, havde til formål at undgå overdreven prisvolatilitet og forhindre ekstreme prisstigninger på energiderivatmarkedet, beskytte EU's energioperatører mod store opadgående intradagsprisudsving og hjælpe dem med at sikre deres energiforsyning på mellemlang sigt.

Siden vedtagelsen har markedsudviklingen ikke krævet, at mekanismen udløses for at forhindre ekstreme prisstigninger. I denne forbindelse er der behov for yderligere overvågning af energiråvaremarkederne for at afgøre, om der er behov for en midlertidig forlængelse af mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet i betragtning af den usikkerhed, der hersker på disse markeder efter en energikrise, og også i lyset af belastningerne på de globale markeder, som det blev set i sommeren 2023.

Foranstaltninger i tilfælde af en nødsituation på gasområdet (kapitel IV)

Forordningen supplerede midlertidigt forordningen om gasforsyningssikkerhed¹, navnlig ved at gøre solidaritetsmekanismen gældende som standard i mangel af bilaterale aftaler samt ved at udvide solidaritetsmekanismen til at omfatte flydende naturgas (LNG) og kritiske gasmængder til elektricitet. Desuden blev der tilføjet en bestemmelse for at gøre det lettere for beskyttede kunder at reducere efterspørgslen samt en bestemmelse for at sikre grænseoverskridende strømme.

I december 2022 gennemførte Kommissionen en fælles testkørselsøvelse med EU-medlemsstaterne og det europæiske net af transmissionssystemoperatører (ENTSO for gas), som testede reglerne og procedurerne for nødsituationer samt solidaritetsmekanismen.

Kommissionen konkluderer, at begreberne i dette kapitel har vist sig at være nyttige begreber i forbindelse med afbødning af gaskriser og i forbindelse med igangværende eller fremtidige bestræbelser på at reducere efterspørgslen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010.

Indledning

Som reaktion på de globale forstyrrelser på energimarkedet som følge af Ruslands invasion af Ukraine vedtog Den Europæiske Union (EU) REPowerEU-planen for at spare energi, producere ren energi og diversificere sine energiforsyninger med henblik på at øge Europas strategiske modstandsdygtighed og gøre det mindre afhængigt af import af russisk gas.

I april 2022 lancerede Kommissionen på opfordring af Det Europæiske Råd EU's energiplatform under REPowerEU-planen og med tre mål: 1) aggregering af efterspørgslen og fælles indkøb af gas, 2) den mest effektive anvendelse af eksisterende infrastruktur, 3) internationalt opsøgende arbejde.

Siden krigens begyndelse er situationen på gasmarkedet gradvist blevet forværret. Ruslands anvendelse af gasforsyningen til Europa som våben indskrænkede markedet og førte til en dramatisk stigning i gaspriserne. Engrosprisen i 2022 var i gennemsnit over fem gange højere end niveauet før krisen, og den steg endda til over 300 EUR/MWh, da krisen var på sit højeste i sommeren 2022².

Derfor vedtog Rådet den 19. december 2022 Rådets hasteforordning (EU) 2022/2576 om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, pålidelige prisbenchmarks og udveksling af gas på tværs af grænserne (forordningen).

Denne forordning udgør et midlertidigt retsgrundlag for:

- bedre koordinering af indkøb af gas (kapitel II)
- foranstaltninger til forebyggelse af uforholdsmæssigt høje gaspriser og uforholdsmæssigt stor intradagsprisvolatilitet på markederne for energiderivater (kapitel III)
- foranstaltninger i tilfælde af en nødsituation på gasområdet (kapitel IV).

I forordningens artikel 30 hedder det, at *"senest den 1. oktober 2023 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning i lyset af Unionens generelle gasforsyningssituation og forelægger Rådet en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Kommissionen kan på grundlag af rapporten foreslå at forlænge forordningens gyldighed."*

I overensstemmelse med ovenstående beskriver denne rapport, hvordan Kommissionen har gennemført forordningen, og giver et overblik over de vigtigste resultater og konklusioner vedrørende forordningens bestemmelser.

² Dette gælder både for TTF-futures (Title Transfer Facility) (front-month) og TTF-spot (day-ahead).

REVISION AF KAPITEL II (BEDRE KOORDINERING AF GASINDKØB)

Kommissionen har gennemført koordineringen af gasindkøb i) ved at oprette en mekanisme til indberetning af gaskontrakter og -udbud for at gøre gask markerne mere gennemsigtige og ii) ved at organisere aggregering af efterspørgslen, udbud, matchning og oprettelse af en mekanisme for fælles indkøb af gas (den fælles indkøbsmekanisme). I rapporten fremlægger Kommissionen de resultater og data, der var tilgængelige den 14. juli 2023, og som dækker de udbud og kontrakter, der er meddelt indtil denne dato, samt resultaterne af de første to efterspørgselsaggregerings- og udbudsrunder under den fælles indkøbsmekanisme, der er organiseret med støtte fra AggregateEU³.

Koordineringen af aggregering af gasefterspørgsel og -udbud vil fortsætte, indtil forordningen udløber.

Revision af afdeling 1 — Koordinering af gasindkøb i Unionen (artikel 3 og 4)

1. Gennemsigtighed og udveksling af oplysninger (forordningens artikel 3)

Energikrisen afslørede EU's afhængighed af russiske fossile brændstoffer og de skadelige virkninger af EU-medlemsstaternes manglende koordinerede indsats over for Ruslands anvendelse af gasforsyningen som våben, hvilket førte til høje priser og en forsyningssikkerhedskrise. For at mindske EU's afhængighed af russiske naturgasforsyninger og sænke priserne blev bedre koordinering af gasindkøb fra eksterne leverandører anset for afgørende. Forordningens artikel 3⁴ har derfor til formål at sikre en bedre koordinering af gasindkøb i EU og energisolidariteten mellem EU's medlemsstater. Dette bør opnås ved at give Kommissionen et overblik over kommende udbud eller kontrakter om salg og køb af gas. Med henblik herpå skal naturgasvirksomheder eller virksomheder, der anvender gas, sende meddelelser til Kommissionen om eventuelle kommende udbud eller kontrakter, hvis volumen overstiger 5 TWh/år.

I henhold til forordningens artikel 3, stk. 2, kan Kommissionen, hvis den finder, at der er behov for yderligere koordinering med hensyn til tilbuddene eller kontrakterne (f.eks. hvis tilbud eller kontrakter kan have en negativ indvirkning på markedets funktion, forsyningssikkerheden eller solidariteten eller kan være til gavn for den fælles indkøbsmekanisme), udstede henstillinger til sådanne virksomheder efter at have underrettet ad hoc-styrrådet for EU-energiplatformen.

³ AggregateEU er den mekanisme til efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, der drives af Prisma, serviceleverandøren under EU's energiplatform, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2022/2576.

⁴ Artikel 3: "1. Udelukkende med henblik på bedre koordination skal naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen, eller de af medlemsstaternes myndigheder, som har til hensigt at afgive tilbud om at indkøbe gas eller indlede forhandlinger med naturgasproducenter eller -leverandører fra tredjelande om køb af gas på over 5 TWh/år, underrette Kommissionen og, hvis det er relevant, den medlemsstat, hvor disse virksomheder er etableret, om indgåelsen af en gasforsyningskontrakt eller et aftalememorandum eller afgivelse af tilbud om køb af gas."

Statistikker over artikel 3-meddelelser og -henstillinger

Den 14. juli 2023	Antal	Mængde for leverancer i 2023 (terawatt-timer (TWh))	Mængde for leverancer i 2024 (TWh)	Mængde for leverancer i 2025 (TWh)
Modtagne anmeldelser, der resulterer i:	22	89,2	189,6	197,9
udstedte henstillinger	2	11,05	25,5	25,5
ikke behov for henstilling	20	78,15	164,1	172,4
afventer vurdering	0	0	0	0

Kommissionen sørgede for flere ligeværdige og sikre kanaler til sikker indsendelse af anmeldelserne, jf. artikel 3 i forordningen. Dette gjorde det muligt at imødekomme virksomhedernes bekymringer med hensyn til sikkerhed og fortrolighed og samtidig informere EU's medlemsstater i overensstemmelse med fortrolighedskravene.

Vigtigste resultater: Generelt mener Kommissionen, at gennemførelsen af artikel 3 førte til større gennemsigtighed i planlagte udbud og kontrakter om salg og køb af gas, for så vidt som den gav Kommissionen et bedre overblik over kommende udbud.

De eneste underretninger, der udløste henstillinger i henhold til forordningens artikel 3, var underretninger fra virksomheder, der planlagde at iværksætte et udbud. Der opstod en række udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af forordningen: Visse kommercielle aftaler blev meddelt efterfølgende, og virksomhederne var tilbageholdende med at dele kommercielt følsomme oplysninger. Dele af industrien satte også spørgsmålstegn ved forordningens fortolkning, navnlig med hensyn til tidspunktet for underretninger under igangværende forhandlinger.

Kommissionen kan ikke nøjagtigt vurdere, hvor mange underretninger der ikke blev indgivet, selv om de falder ind under kravene i artikel 3. Dette skyldes, at adgangen til datasæt i underskrevne kommercielle ordninger enten er begrænset eller ufuldstændig.

Konklusion: Princippet om en forpligtelse til at underrette om udbud eller kontrakter om salg og køb af gas er blevet en ny måde at øge gennemsigtigheden og forhindre overbud på. Underretninger om kontrakter har vist sig at være mere problematiske, fordi fasen forud for kontraktindgåelsen er meget følsom for virksomhederne.

Bestemmelsen har vist sig at være lettere at gennemføre for forhåndsunderretninger om udbud i modsætning til kontrakter. I betragtning af, at AggregateEU opererer gennem udbud, synes Kommissionens henstillinger også at være mere relevante, når de er rettet til virksomheder, der planlægger udbud, der kan gå gennem AggregateEU.

En anden erfaring, der er lært, er, at en bredere adgang for Kommissionen til et bredere datasæt om underskrevne kommercielle ordninger (gennem aggregerede og anonymiserede data) til gengæld bør føre til en bedre håndhævelse af forpligtelsen til at underrette om kontrakter og udbud og til en grundigere vurdering af virkningen af individuelle udbud eller kontrakter.

2. Ad hoc-styringsrådet (forordningens artikel 4)

Kommissionen nedsatte et ad hoc-styringsråd ved Kommissionens afgørelse af 13. januar 2023 (C(2023) 407 final⁵). Ad hoc-styringsrådet vedtog dets forretningsorden den 16. februar 2023 og havde pr. 14. juli 2023 afholdt seks møder.

Ad hoc-styringsrådet ledes af ledende næstformand Maroš Šefčovič, og dets medlemmer er højtstående repræsentanter, der udpeges af medlemsstaternes myndigheder. Energifællesskabets sekretariat deltager som observatør, og de kontraherende parter i Energifællesskabet deltager efter indbydelse i møder om spørgsmål af fælles interesse.

Ad hoc-styringsrådet blev oprettet for at lette koordineringen af den fælles indkøbsmekanisme, navnlig efterspørgselsaggregering. Kommissionen skal også høre ad hoc-styringsrådet om dets udkast til henstillinger i henhold til artikel 3, stk. 2, og underrette det om virkningen af de pågældende virksomheders deltagelse i den fælles indkøbsmekanisme.

Vigtigste resultater: Kommissionen mener, at ad hoc-styringsrådet fuldt ud har udført sin opgave med at lette koordineringen af den fælles indkøbsmekanisme på nationalt plan, herunder aggregering af efterspørgslen. Medlemmerne af og observatørerne i ad hoc-styringsrådet spillede en afgørende rolle med hensyn til at opretholde en stærk og fortsat politisk støtte til EU's energiplatform, fremme den fælles indkøbsmekanisme og give oplysninger til deres respektive nationale institutioner og de berørte virksomheder. Nationale rundbordsdiskussioner arrangeret af medlemmerne af ad hoc-styringsrådet bidrog til at mobilisere efterspørgselssiden og koordinere gas- og energiintensive industriers deltagelse. De har også aktivt samarbejdet med nationale finansielle institutioner (nationale erhvervsfremmende banker og eksportkreditagenturer) for at undersøge, hvordan man kan opnå og sikre garantier for købere, der ikke er tilstrækkeligt kreditværdige.

Medlemmerne af og observatørerne i ad hoc-styringsrådet drøftede regelmæssigt alle centrale aspekter af EU's energiplatform, udvekslede bedste praksis og gav værdifuld feedback om spørgsmål vedrørende gennemførelsen af den fælles indkøbsmekanisme. EU-medlemsstaterne drøftede også anvendelsen af forordningen, navnlig obligatorisk aggregering af efterspørgslen.

Ad hoc-styringsrådets medlemmer blev også hørt om udkast til henstillinger vedrørende forordningens artikel 3 (se foregående afsnit ovenfor for yderligere oplysninger). Den modtagne feedback var dog temmelig begrænset og fandt kun anvendelse på et begrænset antal henstillinger.

Konklusion: Ad hoc-styringsrådets arbejde var afgørende for en vellykket gennemførelse af den fælles indkøbsmekanisme. Det sikrede en stærkere opbakning fra EU-medlemsstaternes side og en bred deltagelse af industrien.

⁵ Kommissionens afgørelse kan ses på: [EUR-Lex — 32023D0208\(02\) — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

Revision af afdeling 2 — Efterspørgselsaggregering og fælles indkøb (forordningens artikel 5-11)

3. Efterspørgselsaggregering og fælles indkøb (forordningens artikel 5-8)

i. AggregateEU: valg af serviceleverandør

Kommissionen udformede og gennemførte den fælles indkøbsmekanisme med hjælp fra PRISMA European Capacity Platform GmbH, der er udvalgt som serviceleverandør i overensstemmelse med forordningen.

Vigtigste resultater: Kommissionen mener, at forordningens bestemmelser om udvælgelse og indgåelse af kontrakter med serviceleverandøren gjorde det muligt at udpege en kvalificeret serviceleverandør til at udforme, udvikle, drive og vedligeholde AggregateEU.

Under vejledning af og gennem løbende samarbejde med Kommissionen, der fungerer som ordregivende myndighed, lancerede AggregateEU den fælles indkøbsmekanisme i tide til at fylde EU-lagre som forberedelse til fyringssæsonen 2023/2024.

På mindre end tre måneder har PRISMA udformet, udviklet og udrullet — ved at udnytte eksisterende kapaciteter og værktøjer til tildeling af rørledningskapacitet — den fælles indkøbsmekanisme i overensstemmelse med bestemmelserne i udbudsbetingelserne og med forordningens mål. Forordningen angav ikke udtrykkeligt, hvordan den fælles indkøbsmekanisme skulle gennemføres, men Kommissionen og PRISMA har hidtil taget sig af følgende aspekter:

- De oprettede AggregateEU-mekanismen på grundlag af Kommissionens udformning og under dens vejledning.
- De registrerede deltagere på PRISMA-platformen i overensstemmelse med industristandarder og behandlede tilmeldingen til AggregateEU i overensstemmelse med udelukkelseskriterierne i forordningens artikel 8 og 9. Pr. 14. juli 2023 var over 150 virksomheder registreret i AggregateEU.
- De organiserede runder med aggregering af efterspørgslen, hvor virksomhederne kunne fastsætte deres krav i detaljer, herunder alle de nødvendige oplysninger om mængder, tidsplaner og leveringspunkter — se tabellen under punkt iii (AggregateEU: indledende resultater).
- De indsamlede et udbud af bud fra sælgere og matchede de mest konkurrencedygtige bud med aggregeret efterspørgsel og fordelte buddene forholdsmæssigt i tilfælde af underudbud — se tabellen under punkt iii (AggregateEU: indledende resultater).
- De indsamlede oplysninger om forhandlingsstatus og kontraktindgåelse for matchede positioner mellem købere og sælgere.

For at bringe driften af AggregateEU i overensstemmelse med forretningspraksis og -standarder og for at sikre industriens brede accept heraf er mekanismen blevet udviklet i tæt samarbejde med industrien og interessenter, der er repræsenteret i den rådgivende gruppe for industrien. Denne uformelle ekspertgruppe bestående af 27 EU-virksomheder og 11 observatører med erfaring i handel med gas på de globale markeder var det vigtigste forum

for industriens deltagelse, og den viste sig at være meget nyttig med hensyn til at give et industrielt perspektiv i drøftelserne om de tjenester, der skal udvikles under AggregateEU.

Deltagelsen af Prisma, som forvalter en af Europas førende handelsplatforme for gaskapacitet, spillede en væsentlig rolle med hensyn til at sikre troværdigheden af den fælles indkøbsmekanisme og opnå tillid hos industrielle aktører i processen, navnlig med hensyn til beskyttelse af forretningshemmeligheder.

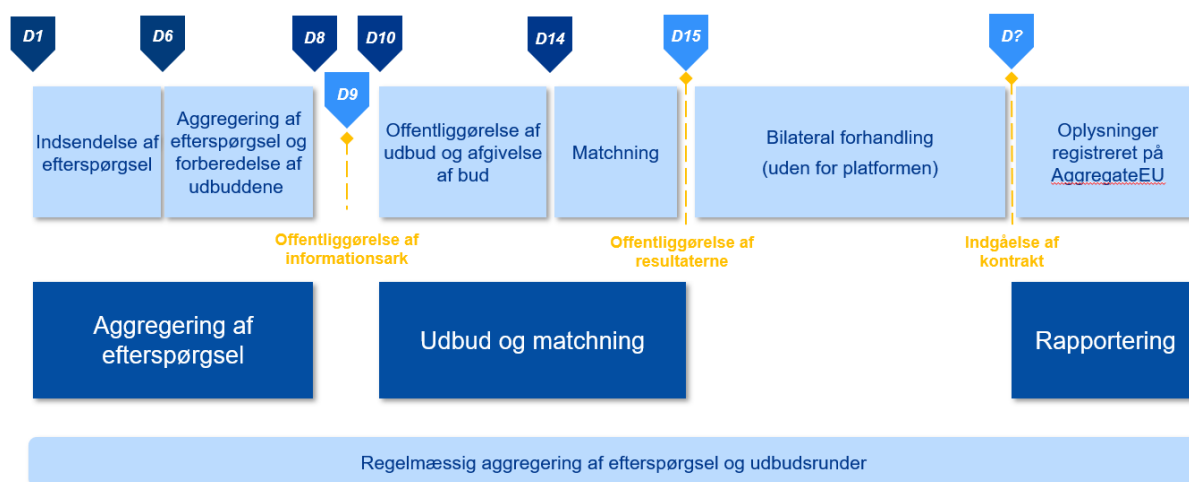
Konklusion: Serviceleverandørens støtte var afgørende for Kommissionens vellykkede gennemførelse af den fælles indkøbsmekanisme inden for en passende tidsramme.

Men når man ser på gennemførelsen af tjenesten ud fra forordningens perspektiv, ville det have været mere hensigtsmæssigt, hvis dens bestemmelser om udvælgelseskriterierne havde prioriteret beskrivelsen af tjenesterne frem for IT-værktøjets tekniske krav.

ii. Udformning af AggregateEU

Hovedformålet med udformningen af AggregateEU var at muliggøre aggregering af efterspørgslen, afholdelse af en udbudsrunde over for internationale gasleverandører og matchning af efterspørgslen med leverandørernes bud.

Kommissionen og serviceleverandøren gennemførte AggregateEU ved at afholde udbudsrunder, som hver især fulgte nedenstående trin:

Vigtigste resultater: I den vurderede periode var større virksomheder generelt mere villige end mindre virksomheder til at deltage i AggregateEU. I alt over 150 virksomheder af forskellig størrelse og fra hele forsyningskæden har indtil videre tilmeldt sig AggregateEU.

Deltagerne satte pris på den grad af fleksibilitet, som AggregateEU giver, og dets tilsyneladende ikke-forstyrrende indvirkning på markedsmekanismerne. De satte navnlig pris på de tilgængelige produkttyper (levering til nationale balanceringspunkter eller terminaler til flydende naturgas (LNG)) og den månedlige profil og leveringsdatoer.

Muligheden for at tilbyde og derefter trække efterspørgslen tilbage og muligheden for at indlede forhandlinger med matchede modparter på andre vilkår end dem, der blev forelagt på AggregateEU, blev også værdsat af nogle deltagere. Omvendt anmodede andre

markedsaktører og nogle nationale myndigheder om, at AggregateEU skulle muliggøre en mere bindende efterspørgsel fra købere og tilbud fra leverandører i stedet for dens nuværende frivillige karakter.

Efter den første udbudsrunde anmodede nogle deltagere om tilpasninger, så de bedre passer til deres forbrugsmønstre. Den lovgivningsmæssige rammes fleksibilitet og udformning gjorde det muligt for Kommissionen delvist at imødekomme disse anmodninger og yderligere forbedre funktionen af AggregateEU ved at ændre og ajourføre funktionerne mellem udbudsrunderne. Som svar på anmodninger fra visse energiintensive industriedtagere blev de seneste leveringsdatoer i anden udbudsrunde f.eks. forlænget til 20 måneder, dvs. indtil marts 2025.

Manglen på et solidt retsgrundlag for deltagernes indberetning af kontrakter resulterede imidlertid i generelt begrænset feedback om kontrakter, der blev indgået.

Endelig var den geografiske begrænsning for deltagelse i AggregateEU på købersiden problematisk for visse store erhvervsorganisationer, der var afhængige af datterselskaber, der er registreret i Det Forenede Kongerige, Schweiz eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Konklusion: Som bekræftet af den gode deltagelse af købere og sælgere i den fælles indkøbsmekanisme og resultaterne af de første to runder, var deltagerne generelt glade for AggregateEU's udformning, for de tjenester, det tilbød, og for Kommissionens og tjenesteudbyderens lydhørhed over for deres anmodninger. De fleste EU-medlemsstater gav også udtryk for deres påskønnelse på mødet i EU-energiplatformens ad hoc-styringsråd, og det samme gjorde industrien i forbindelse med forskellige udvekslinger (herunder møder i den rådgivende gruppe for industrien).

Deltagernes rapportering om resultaterne af forhandlings- og kontraktindgåelsesfaserne kunne have været mere detaljeret. Dette ville sandsynligvis have bidraget til en bedre måling af AggregateEU's effektivitet og succes.

iii. AggregateEU: Indledende resultater

Den 14. juli 2023 havde Kommissionen iværksat to udbudsrunder med følgende resultater:

	Første runde April/maj 2023	Anden runde Juni/juli 2023	Kumulerede resultater
<i>Status</i>	<i>Lukket</i>	<i>Lukket</i>	—
Abonnenter (i alt)	120	154	154
Aggregeret efterspørgsel	11,6 mia. kubikmeter (mia. m ³)	15,9 mia. m ³	27,5 mia. m ³
Bud på leverancer	18,7 mia. m ³	15,2 mia. m ³	33,9 mia. m ³
Matchet efterspørgsel	10,9 mia. m ³	12 mia. m ³	22,9 mia. m ³

Der forventes at blive iværksat yderligere udbudsrunder inden udgangen af 2023.

Vigtigste resultater: I overensstemmelse med forordningens artikel 8 var deltagelsen i den fælles indkøbsmekanisme gennem AggregateEU på købersiden tilgængelig for virksomheder, der er etableret i EU, og de kontraherende parter i Energifællesskabet. Deltagelse på sælgersiden var åben for alle virksomheder. For både købere og sælgere var virksomheder med tilknytning til Den Russiske Føderation eller underlagt EU's restriktive foranstaltninger, der blev vedtaget i lyset af Ruslands handlinger i Ukraine, udelukket.

I alt var 154 virksomheder tilmeldt AggregateEU den 14. juli 2023. Dette antal omfatter virksomheder, der er etableret i EU, og virksomheder, der er etableret i Energifællesskabets kontraherende parter, navnlig fra Ukraine, Moldova og Serbien, som viste betydelig interesse for AggregateEU og var aktive og velrepræsenterede i udbudsrunderne. De fleste virksomheder var gas- og handelsvirksomheder. De industrielle slutbrugere var dog også repræsenteret.

Resultaterne af de første to udbudsrunder, som aggregerede en efterspørgsel på 27,5 mia. m³, oversteg den obligatoriske aggregering af efterspørgslen, der er fastsat i forordningen (13,5 mia. m³).

Leverandørerne har også aktivt engageret sig i de 33,9 mia. m³, der blev udbudt i de to første runder, hvilket har resulteret i et betydeligt overudbud.

Den fælles indkøbsmekanisme havde til formål at skabe nye markeds- og forretningsmuligheder for købere og leverandører i Europa. I forbindelse med krisen har den givet markedsaktørerne et redskab til at finde og indgå kontrakter med potentielle nye modparter og til at købe gas på konkurrencevilkår uanset deres størrelse og forbrugsmønstre.

Der er stadig åbent for feedback vedrørende den fælles indkøbsmekanisme. Der er tegn fra nogle EU-medlemsstater og markedsaktører på, at den fælles indkøbsmekanisme bidrog til at styrke forsyningssikkerheden, og at den i nogle få tilfælde kan have bidraget til at holde priserne nede og til at mindske markedsvolatiliteten. Den fælles indkøbsmekanisme synes også at have bidraget til at øge gennemsigtigheden på markedet (gennem udbud og prisfastsættelse). Nogle EU-medlemsstater og markedsaktører har imidlertid været mere forsigtige med hensyn til mekanismens merværdi.

Den fælles indkøbsmekanisme var udformet til især at gavne gasintensive industrier og mindre slutbrugere, så de kunne sikre gasforsyninger til konkurrencedygtige priser ved at handle direkte med producenter og eksportører, der opererer på engros- og LNG-markederne.

Nogle få købere har rapporteret, at den fælles indkøbsmekanisme bidrog til at sænke deres gaspriser i henhold til deres eksisterende kontrakter, der var indgået uden for AggregateEU. Der er også indgået flere kontrakter som følge af matchningen i AggregateEU. Dette er bevis på, at leverandørernes tilbud på AggregateEU var prismæssigt konkurrencedygtige. Samtidig har nogle aktører i industrien anført, at de modtagne pristilbud lå over eller svarede til markedsprisen, og at der ikke blev tiltrukket nye forsyningskilder i forhold til dem, som deltagerne allerede havde kendskab til.

Konklusion: AggregateEU udløste interesse fra mange markedsdeltagere, hvilket bekræftes af de aggregerede og tilbudte mængder. De første to udbudsrunder blev afholdt mellem april og

juli 2023, hvor markedssituationen stabiliserede sig i forhold til sommeren 2022. Det forhold, at de samlede mængder, der blev aggregeret i løbet af de første to runder alene, fordoblede den obligatoriske aggregering af efterspørgslen, viste, at markedsaktørerne anså aggregering af efterspørgslen efter gas for at være meget nyttig i forbindelse med krisen. Dette er et tegn på, at markedsaktørerne kan være interesserede i at have en lignende mekanisme, der fungerer på frivillig basis.

4. Finansielle aspekter (forordningens artikel 8, stk. 3)

I overensstemmelse med forordningens artikel 8, stk. 3, vurderede Kommissionen behovet for likviditetsstøtte, herunder garantier, til AggregateEU-deltagere og organiserede opsøgende aktiviteter i et forsøg på at sikre en sådan støtte. Aktiviteterne fokuserede på i) at definere alle berørte parter behov og de finansielle produkter for at opfylde disse behov bedst muligt og ii) at skabe et netværk af offentlige finansielle institutioner, der er villige til at levere sådanne produkter.

For eksempel opfylder garantier i form af en standardremburs primært behovene hos mindre gasselskaber, som gør det muligt for dem at løse problemer med kreditværdighed, og hos energiintensive selskaber, som ikke havde nogen forudgående erfaring med at operere på det globale gasmarked og ikke havde nogen etablerede relationer med leverandører. Garantier spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at alle virksomheder, der engagerer sig i AggregateEU, uanset deres profiler og de områder, de opererer inden for, kan få mest muligt ud af den fælles indkøbsmekanisme.

Det opsøgende arbejde, der blev tilrettelagt på politisk plan og på ekspertniveau, bestod af en lang række multilaterale og bilaterale møder og indkaldelser om specifikke emner med europæiske finansielle institutioner, nationale erhvervsfremmende banker og institutter og deres forskellige sammenslutninger, såsom European Long-Term Investors Association og Bernerunionen, samt drøftelser om specifikke emner på workshoper og møder i regionale grupper i EU's medlemsstater.

Medlemmerne af ad hoc-styringsrådet for EU's energiplatform spillede en vigtig rolle ved at hjælpe Kommissionen med at vurdere behovet for garantier hos de europæiske virksomheder, der var etableret på deres område, og som var aktive i AggregateEU, og ved at hjælpe med at nå ud til nationale finansielle institutioner.

Netværket var sammensat som følger:

<i>Den 14. juli 2023</i>	Antal	Betegnelse
Offentlige finansielle institutioner	8	—
Internationale finansieringsinstitutioner	1	Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) ⁶
Nationale erhvervsfremmende banker	3	BGK (Polen) Finnvera (Finland) Instituto de Crédito Oficial (Spanien)
Eksportkreditagentur	4	Eksfin (Norge) Exim Banca Românească (Rumænien) Exim Banca Slovakia (Slovakiet)

⁶ Listen over EBRD's transaktionslande findes på <https://www.ebrd.com/where-we-are.html>.

	SACE (Italien)
--	----------------

På denne måde var AggregateEU i stand til at give oplysninger om de finansielle produkter, der var til rådighed for de berørte parter, på grundlag af Kommissionens vurdering.

Vigtigste resultater: Netværket gav en god geografisk dækning, navnlig takket være inddragelsen af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og Eksfin, som var i stand til at yde garantier for naturgas til virksomheder, der er etableret i mange lande. Nogle offentlige finansielle institutioner var ikke i stand til at yde garantier på grund af deres dekarboniseringsmandater og/eller foreslog at oprette en statslig garanti fra Kommissionen eller Den Europæiske Investeringsbank. Nogle sagde også, at der var mangel på interesse fra køberne.

Konklusion: Det vil være hensigtsmæssigt at overveje, hvordan der kan gøres en yderligere indsats for at yde skræddersyet og økonomisk overkommelig finansiell støtte⁷ i form af garantier og andre instrumenter. Dette kan sikre en mere aktiv deltagelse af mindre gasselskaber og energiintensive industrier i den fælles indkøbsmekanisme, da disse bør drage størst fordel af EU's energiplatform.

5. Naturgasforsyninger, der er udelukket fra fælles indkøb (forordningens artikel 9)

Kommissionen gennemførte forordningens artikel 9 ved at kræve, at virksomheder, der er aktive på AggregateEU, underskriver en tro og love-erklæring⁸ om deres overholdelse af udelukkelsen af naturgas med oprindelse i Den Russiske Føderation.

Vigtigste resultater: Deltagerne stillede spørgsmål om definitionen af ejerskab og kontrol⁹. Kommissionen havde også visse tekniske og praktiske begrænsninger med hensyn til at vurdere oprindelsen af naturgas, der matches på AggregateEU. Kommissionen og PRISMA sikrede overholdelse gennem tro og love-erklæringen og supplerende kontroller, når det var nødvendigt (f.eks. kontrol af modparter og LNG-sporing).

⁷ Når finansiell støtte, det være sig i form af garantier eller andet, udgør statsstøtte, vil den være underlagt statsstøttekontrol i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF.

⁸ Den relevante skabelon findes på <https://aggregateeu.prisma-capacity.eu/support/solutions/articles/36000429400-how-to-fill-out-the-declaration-of-honor->.

⁹ Artikel 8 (Deltagelse i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb) bestemmer:

"1. Deltagelsen i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb er åben og gennemsigtig for alle naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen uanset den ønskede mængde. Naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder udelukkes fra at deltage som leverandører, producenter og købere i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, hvis de:

a) er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF, navnlig Unionens restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, eller på baggrund af handlinger, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed

b) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger eller

c) være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handle på vegne af eller efter anvisning fra Den Russiske Føderation eller dens regering eller være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af russiske fysiske eller juridiske personer eller enheder eller organer, der er etableret i Rusland."

Konklusion: Kommissionen vil fortsat gøre sit yderste for at kontrollere gassens oprindelse og overvåge udelukkelsen af naturgas fra Den Russiske Føderation — ved hjælp af tro og love-erklæringen og om nødvendigt gennem yderligere kontroller.

6. Obligatorisk anvendelse af AggregateEU (forordningens artikel 10)

På grundlag af de oplysninger, der forelå den 14. juli 2023, menes 19 EU-medlemsstater at have opfyldt deres forpligtelser til aggregering af efterspørgslen i henhold til forordningens artikel 10, stk. 2. For mange af dem oversteg efterspørgslen i de to første runder alene to eller endnu flere gange deres obligatoriske aggregering af efterspørgslen.

Vigtigste resultater: Da den fælles indkøbsmekanisme er ny, var forpligtelsen til aggregering af efterspørgslen en god måde at mobilisere efterspørgslen på i nogle EU-medlemsstater.

Nogle EU-medlemsstater, der ikke havde tilstrækkelige overvågnings- og håndhævelsesværktøjer, måtte udelukkende forlade sig på Kommissionens vurdering, som kun kunne være vejledende.

Konklusion: Obligatorisk aggregering af efterspørgslen bidrog til at mobilisere efterspørgsel i nogle EU-medlemsstater. I andre lande førte en stærk interesse i at deltage i AggregateEU til aggregering af betydelige mængder, som lå et godt stykke over de obligatoriske niveauer.

En effektiv håndhævelse af bestemmelsen kan have krævet en klarere forpligtelse for EU's medlemsstater til at træffe passende foranstaltninger, f.eks. vedtagelse af bindende instrumenter for at sikre overholdelse af det krævede niveau for aggregering af efterspørgslen, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at undgå at pålægge en unødvendig administrativ byrde, navnlig for medlemsstater med begrænset gasforbrug.

7. Gasindkøbskonsortier (forordningens artikel 11)

Forordningens artikel 11 bestemmer, at virksomheder kan "*koordinere elementer i indkøbskontraktens betingelser*" i overensstemmelse med konkurrencereglerne.

Der blev ikke oprettet noget gasindkøbskonsortium, muligvis på grund af kompleksiteten og de tidsmæssige begrænsninger, der opstod som følge af nødvendigheden af at lancere den fælles indkøbsmekanisme inden starten på gasfyldningssæsonen.

I stedet besluttede Kommissionen i samråd med de nationale myndigheder og markedsaktørerne at fremlægge to samarbejdsmodeller, nemlig "agent-på-vegne-af"-modellen¹⁰ og "den centrale køber"-modellen¹¹, for at gøre det lettere for europæiske virksomheder at deltage i den fælles indkøbsmekanisme.

Disse to modeller kan være særligt nyttige for virksomheder, der ikke kan nå mængdegrænsen, når de indgiver deres efterspørgsel, ikke har ekspertise i at forhandle

¹⁰ Hvor køberne får et andet selskab til at fungere som agent, der leverer tjenesteydelser (f.eks. reservation af en slot på en LNG-terminal).

¹¹ Hvor flere købere beder en anden virksomhed om at handle på deres vegne som køber og købe gas til dem.

gaskøbskontrakter på det globale marked (f.eks. den energiintensive industri) eller ikke har den nødvendige genforgasnings- eller lagringskapacitet for flydende naturgas (LNG).

Den 14. juli 2023 blev 16 virksomheder, der var interesserede i at levere tjenesteydelser under "agent-på-vegne-af"-modellen, og 11, der var interesseret i at levere dem under "den centrale køber"-modellen, opført på AggregateEU.

I forordningen hedder det, at *"videregivelsen af lavere priser vil være et vigtigt succeskriterium for fælles indkøb, da det er afgørende for forbrugerne"*. Kommissionen anmodede derfor de virksomheder, der tilbyder centrale indkøbstjenester, om at afkræve deres kunder betaling for de tjenester, de tilbyder, men videregive omkostningerne ved selve varen.

Vigtigste resultater: Forordningens artikel 11 blev udformet som et støtteredskab i en nødsituation og var tilstrækkelig til, at Kommissionen kunne lette processen med at oprette konsortier (selv om ingen blev oprettet) og udvikle andre virksomhedssamarbejdsmodeller i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler. Virksomhedssamarbejde kan give mindre og uerfarne virksomheder mulighed for mere effektivt og bedre at udnytte deres efterspørgsel, få adgang til globale gasmarkeder, herunder LNG-leverandører, og sikre forsyninger til konkurrencedygtige priser. Dette stemmer overens med den begrænsede feedback fra nogle få industrielle aktører, der tyder på, at disse samarbejdsmodeller meget vel kunne have øget deres deltagelse i AggregateEU.

På grund af de begrænsede erfaringer, der hidtil er gjort, er det imidlertid ikke muligt at drage brede konklusioner om den fulde anvendelse af disse modeller.

Konklusion: I en krisesituation mener Kommissionen, at alle eksisterende samarbejdsmodeller, som nævnt ovenfor, kan udgøre levedygtige løsninger. Dette er blevet understøttet af nogle industrielle aktører, der peger på, at disse samarbejdsmodeller kan bidrage til at øge fordelene ved den fælles indkøbsmekanisme. Uden for en nødsituation er det imidlertid det europæiske gasmarkeds normale funktion, drevet af konkurrence, der bør afgøre, om og hvordan virksomheder ønsker at samarbejde om indkøb af gas, og inden for rammerne af EU's konkurrenceregler.

Revision af afsnit 3 — Foranstaltninger til forbedring af anvendelsen af LNG-faciliteter, gaslagerfaciliteter og rørledninger (forordningens artikel 12-14)

Forordningen indeholder bestemmelser, der skal øge gennemsigtigheden og lette sekundær handel med LNG- og gaslagerkapacitet. Ordningerne for at gøre den mere gennemsigtig svarer til dem, der gælder for transport af naturgas ved hjælp af rørledninger, og de yder et væsentligt bidrag til at optimere brugen af LNG og lagerkapacitet i EU.

8. Sekundær kapacitetsreservationsplatform for brugere af LNG- og gaslagerfaciliteter (forordningens artikel 12)

Vigtigste resultater: Sekundære kapacitetsreservationsplatforme er blevet oprettet af individuelle lager- og LNG-operatører og er nu i drift. Gas Infrastructure Europe (GIE) har en samling af links til sekundære kapacitetsreservationsplatforme, der tilbydes af infrastrukturoperatører.

Sekundær reservation giver mulighed for en mere effektiv fordeling af kapacitet, der ikke anvendes på de primære markeder. Yderligere gennemsigtighed på dette område gør det lettere for markedsdeltagerne at finde muligheder for kapacitetsanvendelse på tværs af infrastrukturen på EU-markedet, navnlig hvis der importeres store mængder LNG til EU.

Konklusion: Lignende bestemmelser er medtaget i artikel 10 i den reviderede gasforordning (forordning (EF) nr. 2009/715) (pakken om markeder for brint og dekarboniseret gas), som Kommissionen foreslog i december 2021, og som i øjeblikket forhandles af medlovgiverne.

9. Gennemsigtighedsplatforme for LNG- og gaslagerfaciliteter (forordningens artikel 13)

Vigtigste resultater: GIE driver to hovedplatforme, der dækker alle EU-medlemsstater samt Det Forenede Kongerige og Ukraine: Aggregated Gas Storage Inventory (AGSI) for gaslagring og Aggregated LNG Storage Inventory (ALSi) for LNG.

Efter forordningens ikrafttræden blev der tilføjet nye komponenter til disse platforme, herunder oplysninger om tilbudte tjenester og de betingelser, der gælder for disse tjenester, aftalt og tilgængelig lager- og LNG-facilitetskapacitet, tariffer osv. Platformene dækker i øjeblikket næsten alle store LNG-terminaler i EU (kun 5 LNG-systemoperatører er ikke med på platformene) og 98 % af lagerfaciliteterne i EU (kun 3 lagersystemoperatører er ikke med på platformene).

Større gennemsigtighed giver et bedre og mere omfattende overblik over markederne for LNG og oplagring i EU. Det resulterer også i en mere effektiv udnyttelse af disse infrastrukturer. Større gennemsigtighed på EU's LNG-marked skaber også potentiale for at tiltrække yderligere leverandører.

Konklusion: Lignende bestemmelser er medtaget i artikel 31 i den reviderede gasforordning (EU) 2009/715 (pakken om markeder for brint og dekarboniseret gas), som Kommissionen foreslog i december 2021, og som i øjeblikket forhandles af medlovgiverne.

10. Mere effektiv udnyttelse af transmissionskapacitet (forordningens artikel 14)

Forordningens artikel 14 har til formål at forbedre udnyttelsen af transportkapaciteten i lyset af ændringer i retningen af gasstrømme i EU. I de eksisterende retningslinjer for håndtering af kapacitetsbegrænsninger er der fastsat "use-it-or-lose-it"-procedurer (UIOLI). Disse procedurer finder imidlertid kun anvendelse på overbelastede sammenkoblingspunkter og er udformet til meget kort eller meget lang sigt.

Artikel 14 omhandler anvendelse af UIOLI-procedurer på alle sammenkoblingspunkter, uanset om de er overbelastede eller ej. Der er to grundlæggende muligheder for at anvende artikel 14: i) ved at gennemføre en ny månedlig UIOLI-procedure, der er fastsat i forordningen, eller ii) ved at udvide de eksisterende UIOLI-procedurer til at omfatte alle sammenkoblinger, ikke kun overbelastede sammenkoblinger.

Vigtigste resultater: Ingen EU-medlemsstater valgte den nye månedlige UIOLI-procedure og valgte i stedet de procedurer, der er fastsat i retningslinjerne for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, som er tilladt i henhold til forordningen.

Konklusioner: Virkningen af anvendelsen af artikel 14 på gastransmission vil blive vurderet ved hjælp af parameteren for transmissionskapacitet, der reserveres ved hjælp af UIOLI-procedurer, senest ved udgangen af 2024. Dette vil gøre det muligt at fastslå, hvor ofte UIOLI-procedurerne er blevet gennemført, og hvor nyttige de har været.

REVISION AF KAPITEL III (FORANSTALTNINGER TIL FOREBYGGELSE AF UFORHOLDSMÆSSIGT HØJE GASPRISER OG UFORHOLDSMÆSSIGT STOR INTRADAGSPRISVOLATILITET PÅ MARKEDERNE FOR ENERGIDERIVATER)

Revision af afdeling 1 — Gassolidaritet for elforsyning, vigtige industrier og beskyttede kunder (artikel 15-22)

1. Midlertidigt intradagsværktøj til håndtering af uforholdsmæssigt stor volatilitet på markederne for energiderivater (forordningens artikel 15-17)

I henhold til forordningens artikel 15-17 skal markedspladser, hvor der handles energirelaterede derivater (derivater, hvis underliggende aktiv er gas eller elektricitet), indføre midlertidige mekanismer til styring af intradagsprisvolatilitet. Denne foranstaltning har til formål at beskytte markedsdeltagerne mod akut volatilitet på sådanne markeder ved at kræve, at de mekanismer, der etableres af markedspladserne, forhindrer store prisudsving inden for en handelsdag.

For at tage højde for de mange forskellige instrumenter, der handles med, og de forskellige likviditetsniveauer på markederne for energiderivater fastsætter forordningen kun grundlæggende parametre for funktionen af mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet og kræver, at de tilpasses de enkelte kontrakters og markedspladseres karakteristika. Forordningen gør det også muligt for markedspladser at gennemføre mekanismer til styring af intradagsprisvolatilitet ved at integrere dem i eksisterende automatiske afbrydere i stedet for at skabe en yderligere mekanisme.

Den 30. juni 2023 offentliggjorde Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i overensstemmelse med sit mandat i forordningens artikel 17 en rapport, der dokumenterer potentielle forskelle i markedspladseres gennemførelse af mekanismer til styring af intradagsprisvolatilitet og evaluerer foranstaltningens effektivitet¹².

Vigtigste resultater: ESMA bemærker i sin rapport, at mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet generelt forekom at være tilstrækkeligt kalibreret, med det forbehold, at vurderingen blev foretaget på et tidspunkt, hvor der ikke var tegn på langvarige volatilitetsepisoder, der påvirkede handlen med energiråvarederivater. Foranstaltningerne i forordningens artikel 15-17 fandt anvendelse på 17 markedspladser¹³. ESMA's resultater henviser til en vis mangfoldighed i, hvordan markedspladserne implementerede mekanismer

¹² Denne rapport kan findes på: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2023-06/ESMA70-156-6509_Final_Report_Intra-day_Volatility_Management_Mechanism.pdf.

¹³ CapMan AD (Belgien), 42 Financial Services (Tjekkiet), European Energy Exchange (Tyskland — både det regulerede marked og den organiserede handelsfacilitet), MEFF Power (Spanien), CIMD SV SA (Spanien), Tradition Espana (Spanien), Griffin Markets Europe (Frankrig), TPICAP EU (Frankrig), Tradition Paris (Frankrig), Hellenic Energy Exchange (Grækenland) Hungarian Derivative Energy Exchange (Ungarn), Marx Spectron Europe (Irland), Borsa Italiana SPA — IDEM (Italien), ICE Endex Markets BV (Nederlandene), Nasdaq Oslo ASA (Norge) og OMIP — Polo Portugues SGMR SA (Portugal).

til styring af intradagsprisvolatilitet, på grund af de enkelte markedspladsers og kontrakters karakteristika. Forskellene vedrørte navnlig:

- valget af "referencepris", det lave likviditetsniveau for visse kontrakter på visse markedspladser, med det resultat, at de anvendte priser på andre markedspladser som en indikator for definitionen af referenceprisen
- hyppigheden af fornyelse af referenceprisen og prisgrænser, hvor lav likviditet fører til længere intervaller mellem sådanne fornyelser
- bredden af "priskorridoren", hvor store grænser er uegnede til illikvide kontrakter.

Overordnet set er ESMA's vurdering, at disse forskelle kan begrundes, og at mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet er blevet korrekt gennemført af markedspladser. ESMA påpeger imidlertid også, at mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet ikke er egnet til illikvide kontrakter, for hvilke vanskelighederne med at gennemføre den synes at opveje enhver potentiel fordel. ESMA rapporterer, at kun én markedsplads har fået udløst sin mekanisme til styring af intradagsprisvolatilitet siden deres gennemførelse, og at dette højst sandsynligt var på grund af fejlagtige ordrer. I betragtning af den begrænsede volatilitet på markederne for energirelaterede derivater i denne periode ser det ud til, at mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet var tilstrækkeligt kalibreret af markedspladserne.

Med hensyn til mekanismens effektivitet bemærker ESMA, at eftersom der ikke foreligger dokumentation for langvarige volatilitetshændelser, der har påvirket energiråvarederivater i den pågældende periode¹⁴, har ESMA *"et begrænset grundlag for at foretage en vurdering af effektiviteten af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet, både med hensyn til potentielle positive eller negative virkninger"*. ESMA mener under alle omstændigheder, at episoder med høj volatilitet i 2022 hang sammen med stress, der påvirkede de grundlæggende faktorer på gas- og elmarkedet, og Ruslands anvendelse af naturgasforsyninger til Europa som våben snarere end med en form for uordnet handel, som mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet — og automatiske afbrydere generelt — har til formål at løse.

Endelig bemærker ESMA, at foreneligheden af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet med eksisterende forpligtelser vedrørende automatiske afbrydere samt flere markedspladsers gennemførelse heraf ved at tilpasse eksisterende automatiske afbrydere tyder på, at dens mål kan nås under de eksisterende bestemmelser i direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), og at det mål, der skal nås, ikke berettiger til at skabe endnu et lag af automatiske afbrydere.

ESMA's rapport er baseret på data indsamlet for perioden fra februar til maj 2023, en periode, der er kendetegnet ved et fald i volatiliteten på gasmarkedet til ekstremt lave niveauer. Der er dog observeret episoder med betydelig intradagsprisvolatilitet på de finansielle gasmarkeder, navnlig i Title Transfer Facility, i løbet af sommeren, først i begyndelsen af juni og derefter igen i august, ofte med prisudsving på over 10 % samme dag (på 20 % eller mere ved nogle få lejligheder).

¹⁴ De underliggende oplysninger blev indsamlet ad to omgange mellem februar og maj 2023.

Dette tyder på, at selv om gasbalancen er blevet væsentligt forbedret siden 2022, og EU har været i stand til at erstatte en stor mængde gas, der tidligere blev leveret af Rusland, er der stadig elementer af skrøbelighed på energimarkederne. Risici som f.eks. et fuldstændigt og pludseligt ophør af den resterende russiske gasimport, infrastrukturhændelser, ugunstige vejrforhold eller en betydelig stigning i gasefterspørgslen globalt kan forstyrre markederne og potentielt udløse episoder med for høj intradagsprisvolatilitet. Der kan også opstå betydelig volatilitet som følge af, at markedsaktører reagerer på nyheder om potentiel forsyningsknaphed (selv når en sådan mangel i sidste ende ikke materialiserer sig).

I kølvandet på en energikrise, hvor en tilbagevenden til den tidligere status quo i energiforsyningen ikke er en umiddelbar mulighed, og hvor EU er afhængig af LNG-forsyninger, er det afgørende at sikre stabiliteten på de finansielle energimarkeder ved at undgå uforholdsmæssigt store prisudsving. Det er i øjeblikket usikkert, om volatilitetsepisoder (som steg i løbet af sommeren 2023) vil dukke op igen i de kommende måneder. ESMA bemærker, at den på grund af manglen på langvarig volatilitet i den undersøgte periode havde et begrænset grundlag for at foretage en vurdering af effektiviteten af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet med hensyn til enten dens potentielle positive eller negative virkninger.

Konklusion: Mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet kan bidrage til at begrænse dramatiske prisudsving og udjævne prismønstrene på meget volatile markeder. Den kan også have en indirekte disciplinær virkning på markedet.

ESMA fandt imidlertid ikke nogen grund til at gøre mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet til et permanent element i EU's retlige ramme, selv om dens vurdering blev foretaget i en periode med manglende langvarig volatilitet. ESMA mener, at en hensigtsmæssig gennemførelse og anvendelse af de eksisterende automatiske afbrydere i henhold til MiFID II i betragtning af erfaringerne med anvendelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet kan nå målet om at begrænse overdreven intradagsprisvolatilitet uden at indføre et andet lag af automatiske afbrydere i form af mekanismer til styring af intradagsprisvolatilitet. Den nylige politiske enighed om revisionen af MiFID/forordningen om markeder for finansielle instrumenter bør også tages i betragtning. Yderligere overvågning af energiråvaremarkederne og virkningen af IVM i de kommende måneder kan være til gavn for medlemsstaterne med henblik på at danne sig et mere informeret syn på behovet for en midlertidig forlængelse af IVM. Som bemærket af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed¹⁵ giver den spændte situation på gasmarkedet fremover anledning til specifikke risici og sårbarheder på markederne for gasrelaterede derivater, som kan *"forstærke markedsudviklingen"* og *"pristrykkes på derivater"*. Analysen af disse risici *"kræver yderligere arbejde for at afhjælpe datamangler og datafragmentering"*. Kommissionen vil holde medlemsstaterne underrettet om arbejdet med dette emne.

¹⁵ Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, "TRV Risk Analysis: EU natural gas derivatives markets: risks and trends", 12. maj 2023.

2. LNG-prisvurdering og -benchmark (forordningens artikel 18-22)

I henhold til forordningens artikel 18 skal Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) hver dag udarbejde og offentliggøre:

- en LNG-prisvurdering, der starter senest den 13. januar 2023
- et dagligt LNG-benchmark pr. 31. marts 2023.

LNG-prisvurderingen og -benchmarket blev vedtaget for at skabe hårdt tiltrængt gennemsigtighed på markedet. Manglen på en pålidelig indikator for den pris, som EU-medlemsstaterne købte LNG til på de internationale markeder, førte angiveligt til, at de konkurrerede om at sikre gasforsyningen under sidste års krise. Dette kan efterfølgende have spillet en betydelig rolle med hensyn til at lægge et opadrettet pres på priserne. Fra begyndelsen var det hensigten, at dette skulle være en permanent foranstaltning, der snarest muligt skulle medtages i forordningen om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT), da det blev anset for nødvendigt i forbindelse med en strukturel ændring af betydningen af LNG for EU's gasforsyning som følge af anvendelsen af russisk rørledningsgas som våben. Energikrisen i 2022 viste imidlertid, vor presserende behovet var for et gennemsigtighedsværktøj, der objektivt afspejler den pris, som LNG-lasterne ankommer til i Europa. I den forbindelse blev foranstaltningen medtaget i forordningen med en klar angivelse af, at den ville blive medtaget som en permanent foranstaltning i REMIT (som det fremgår af betragtning 57 i forordningen).

Vigtigste resultater: Siden gennemførelsen har LNG-prisvurderingen givet markedet større gennemsigtighed, der er baseret på obligatorisk objektiv rapportering og afspejler de internationale gaspriser. Siden offentliggørelsen er priserne på benchmarks for naturgas i EU (Title Transfer Facility) gradvist faldet i overensstemmelse med LNG-prisvurderingen. For at sikre, at den forbliver pålidelig og objektiv, har forordningen givet ACER specifikke beføjelser til at indsamle og behandle de krævede markedsdata. ACER offentliggør nu regelmæssigt følgende prisvurderinger:

- LNG-pris for Nordvesteuropa
- Sydeuropa og
- EU.

LNG-benchmarket styrkede denne gennemsigtighed yderligere ved at give et spænd mellem EU's LNG-pris og afregningsprisen for month-ahead Title Transfer Facility, hvilket er den mest anvendte futureskontrakt i EU og bredt anerkendt som den mest repræsentative indikator for EU's gaspriser.

Når den effektive pris, som LNG indføres til i EU, gøres mere gennemsigtig, bliver markedsaktørerne i EU's medlemsstater bedre informeret om markedspriserne, og EU's medlemsstater kan koordinere sig bedre i forhold til at sikre LNG-forsyninger i en solidarisk ånd og derved undgå, at der lægges et unødigt pres på markedet.

Den 14. marts 2023 vedtog Kommissionen et forslag om ændring af forordningen om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT). Forslaget omfatter både LNG-prisvurderingen og benchmarket. Den endelige vedtagelse og ikrafttræden af den reviderede REMIT forventes imidlertid at finde sted, efter at den nuværende forordning udløber.

Konklusion: Kommissionen mener, at det vil være meget vigtigt, at de relevante vedtagne foranstaltninger på midlertidig basis udvides for at opretholde den øgede gennemsigtighed i prisfastsættelsen af LNG-import og for at bevare lige konkurrencevilkår mellem EU's medlemsstater i en ånd af solidaritet, samtidig med at medlemsstaterne støttes i at sikre en stabil forsyning, der opfylder EU's energibehov. Derfor indgår lignende permanente foranstaltninger i REMIT-forslaget.

REVISION AF KAPITEL IV (FORANSTALTNINGER I TILFÆLDE AF EN NØDSITUATION PÅ GASOMRÅDET)

1. Standardsolidaritetsregler (forordningens artikel 23 og 26-28)

For yderligere at styrke solidaritetsforanstaltningerne¹⁶ i tilfælde af alvorlig gasforsyningsknaphed og afhjælpe manglen på bilaterale solidaritetsaftaler mellem EU's medlemsstater fastsætter forordningen standardsolidaritetsregler, der finder anvendelse i mangel af bilaterale aftaler. Standardsolidaritetsreglerne udvider solidaritetsforpligtelsen til at omfatte kritiske gasmængder, der er nødvendige for at sikre elsystemets tilstrækkelighed og dermed forhindre en elkrise. EU-medlemsstater med LNG-faciliteter vil nu også være forpligtet til at yde solidaritet.

Standardreglerne er baseret på princippet om, at der bør ydes solidaritet mod rimelig kompensation, og med en maksimal kompensation bestående af:

1. gasprisen
2. oplagrings- og transportomkostninger
3. sagsomkostninger i forbindelse med retssager for den EU-medlemsstat, der leverer gassen
4. indirekte omkostninger, der ikke afspejles i gasprisen, f.eks. kompensation for indskrænkning af industrien, begrænset til 100 % af gasprisen.

Standardsolidaritetsreglerne afhjælper også et hul i solidaritetsbestemmelserne i forordningen om gasforsyningssikkerhed, nemlig at de anmodende EU-medlemsstater ikke først skal prioritere tilbud baseret på markedsbaserede foranstaltninger. Forordningen udvidede også midlertidigt solidaritetsbeskyttelsen til at omfatte gasmængder, der er kritiske for elforsyningssikkerheden, og udvidede midlertidigt solidaritetsforpligtelsen til at omfatte EU-medlemsstater med LNG-faciliteter.

¹⁶ Oprindeligt fastsat i artikel 13 i forordning (EU) 2017/1938, der fastsætter solidaritetsmekanismer, som finder anvendelse som en sidste udvej i en alvorlig gaskrise, og som reguleres af bilaterale solidaritetsaftaler mellem EU's medlemsstater.

Solidaritetsmekanismen anvendes kun i en alvorlig nødsituation, så den kan ikke testes i praksis. Kapitel IV er imidlertid blevet simuleret ved hjælp af testkørselsøvelsen som beskrevet i det følgende afsnit. Desuden blev der i maj 2023 rundsendt et spørgeskema til Gaskoordinationsgruppen¹⁷.

Vigtigste resultater: resultater af testkørselsøvelsen

For at afprøve roller og ansvarsområder i en EU-dækkende gaskrise og for at afprøve de solidaritetsbestemmelser, der er vedtaget i henhold til forordningen om gasforsyningssikkerhed og forordningen, gennemførte Kommissionen i december 2022 en fælles **testkørselsøvelse** med EU's medlemsstater, transmissionssystemoperatører og det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas (ENTSO for gas).

Generelt bekræftede øvelsen, at EU's medlemsstater, Kommissionen og ENTSO for gas er forberedt på en nødsituation på gasområdet, og at forordningen om gasforsyningssikkerhed og forordningen udgør en passende ramme for et katastrofeberedskab, navnlig i tilfælde af solidaritetsanmodninger. Der blev dog også identificeret en række punkter, der kræver opfølgning:

- Solidaritetsbestemmelser blev under øvelsen anerkendt som væsentlige for forsyningssikkerheden, hvis de var fastlagt på forhånd. Men indtil videre er der kun undertegnet et begrænset antal bilaterale aftaler (7 ud af 40). Komplexiteten i at afgøre, hvad der udgør en rimelig kompensation mellem EU's medlemsstater, blev anset for at være en hindring for at anmode om og yde solidaritet, hvis den ikke er fastlagt på forhånd.
- Det blev konstateret, at der ikke er noget retsgrundlag for at anmode om solidaritet via rørledning til en nabomedlemsstat i EU, der ikke er direkte forbundet. Denne mulighed er ikke udtrykkeligt nævnt i forordningen om gasforsyningssikkerhed, men den indeholder bestemmelser om, når to EU-medlemsstater er forbundet via et tredjeland.
- I tilfælde, hvor en EU-medlemsstat modtager to solidaritetsanmodninger, blev proceduren for tildeling og prioritering anset for at være uklar. Hvis markedet ikke gør det muligt at imødekomme begge anmodninger, er der flere muligheder: pro rata-tildeling, fordeling på grundlag af den rækkefølge, hvori anmodningerne blev modtaget (først til mølle-princippet), eller fordeling afhængigt af det beløb, der er modtaget som kompensation.
- Flere EU-medlemsstater mente, at der ville opstå komplikationer som følge af den ændrede frist for indgivelse af solidaritetsanmodninger til mindst 72 timer før det angivne leveringstidspunkt, der er aftalt i forordningen. Deltagerne udtrykte ønske om, at der gælder en periode på 24 timer for solidaritet ydet via rørledninger, mens 72 timer stadig kan være relevant for solidaritet ydet i form af LNG.
- Retsgrundlaget for at anmode om og modtage solidaritet i form af LNG kræver yderligere afklaring, herunder kontraktlige spørgsmål vedrørende omdirigering af gods og kompensation til tredjeparter, tilgængeligheden af fartøjer, det mulige misforhold

¹⁷ Gaskoordinationsgruppen er en stående rådgivende gruppe, der koordinerer forsyningssikkerhedsforanstaltninger, navnlig under kriser. Se: [Register over Kommissionens ekspertgrupper og lignende enheder \(europa.eu\)](#).

mellem solidaritetsanmodningen og mængderne i det pågældende fartøj og måder at garantere betalinger på.

Konklusion: Kommissionens konklusioner er følgende:

- I mangel af bilaterale aftaler bør begrebet standardsolidaritetsregler gøres permanent. Dette vil gøre EU's forsyningssikkerhedsarkitektur komplet på permanent basis, samtidig med at EU-medlemsstaterne fritages for forpligtelsen til at undertegne bilaterale aftaler.
- I betragtning af det nye energilandskab i EU, hvor LNG er blevet den vigtigste forsyningskilde for gas, er en udvidelse af solidariteten til LNG afgørende for forsyningssikkerheden. I forordningen gælder de samme bestemmelser for rørledningsgas og LNG, men dette afspejler ikke længere virkeligheden. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at tilpasse bestemmelserne for at tage hensyn til LNG-markedets særlige karakter.
- Kritiske gasmængder er udformet med henblik på at sikre elsystemets tilstrækkelighed, således at gaskrisen ikke spredes til elsystemet. Man kunne undersøge alternative måder at gøre dette på i forhold til dem, der foreslås i forordningen.

2. Beskyttede kunders ikkevæsentlige forbrug (forordningens artikel 24)

I artikel 2 i forordningen om gasforsyningssikkerhed defineres beskyttede kunder som privatkunder, der er tilsluttet distributionsnettet. EU-medlemsstaterne kan også beslutte at tilføje følgende forbrugere til deres beskyttede kunder, forudsat at de ikke tilsammen tegner sig for mere end 20 % af det samlede årlige gasforbrug:

1. små og mellemstore virksomheder, der er tilsluttet distributionsnettet
2. væsentlige sociale tjenester
3. fjernvarmeanlæg.

Medlemsstaterne skal træffe strenge foranstaltninger for at sikre forsyningen til disse beskyttede kunder og forhindre afbrydelser, selv i en nødsituation på gasområdet.

Under energikrisen i 2022 og efter vedtagelsen af Rådets forordning (EU) 2022/1369 af 5. august 2022 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas steg betydningen af alle sektors frivillige reduktion af efterspørgslen imidlertid.

Forordningens artikel 24 gav derfor EU-medlemsstaterne mulighed for at træffe foranstaltninger til at reducere beskyttede kunders ikkevæsentlige forbrug, forudsat at disse kunder ikke betragtes som sårbare forbrugere som defineret i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas.

Vigtigste resultater: Den 12. maj 2023 rundsendte Kommissionen et spørgeskema til medlemmerne af Gaskoordinationsgruppen med anmodning om feedback om bl.a. bestemmelserne vedrørende beskyttede kunders ikkevæsentlige forbrug og om yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at sikre gasstrømme på tværs af grænserne. Resultaterne var som følger:

- Flere EU-medlemsstater anførte, at de mente, at denne mere fleksible tilgang til begrebet beskyttede kunder var gavnlig, da den f.eks. kunne frigøre mængder til kritiske industrier med relativt ringe indvirkning på husholdningerne (f.eks. ved at skrue lidt ned for termostaten).
- Nogle EU-medlemsstater anførte, at denne bestemmelse var vanskelig at anvende i praksis, fordi det er en udfordring at overvåge beskyttede kunders ikkevæsentlige forbrug på årsbasis.

Konklusion: Kommissionen konkluderer, at begrebet ikkevæsentligt forbrug hos beskyttede kunder er et nyttigt begreb i forbindelse med igangværende eller fremtidige bestræbelser på at reducere efterspørgslen.

3. Beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med grænseoverskridende strømme (forordningens artikel 25)

I henhold til artikel 12, stk. 5, litra a), i forordningen om gasforsyningssikkerhed må EU's medlemsstater ikke uretmæssigt begrænse grænseoverskridende gasstrømme. Proceduren for dette kan dog tage op til en uge at afslutte, med det resultat, at grænseoverskridende strømme under en krise kan blive afbrudt unødigt.

Derfor blev der ved forordningens artikel 25 indført yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at sikre grænseoverskridende gasstrømme, som giver Kommissionen mulighed for at forpligte den pågældende EU-medlemsstat til at ændre sine foranstaltninger med øjeblikkelig virkning.

Vigtigste resultater: En nødsituation som defineret i artikel 12 i forordning (EU) 2017/1938 er aldrig blevet erklæret, og bestemmelsen er derfor ikke blevet testet. I ovennævnte spørgeskema blev medlemmerne af Gaskoordinationsgruppen ikke desto mindre opfordret til at udtale sig om spørgsmålet. Deres svar kan kategoriseres som følger.

	Positiv holdning til artikel 25	Artikel 12, stk. 5, bør allerede overholdes	Går ikke ind for nye beskyttelsesforanstaltninger
Hyppighed	10/18 (55 %)	3/18 (17 %)	5/18 (28 %)
Argumentation	• Respondenterne satte pris på den øgede sikkerhed. • Solidaritet er afgørende under en krise.	• Artikel 12, stk. 5, blev anset for allerede at være juridisk bindende. • Artikel 12, stk. 5, bør overholdes, selv uden yderligere beskyttelsesforanstaltninger.	• Er bekymret over muligheden for at opretholde bestemmelserne på ubestemt tid. • EU's medlemsstater bør være i stand til at forsvare deres position.

Svarene på dette spørgeskema er et signal om, at de fleste respondenter mener, at beskyttelsesforanstaltninger for grænseoverskridende gasstrømme er nyttige, enten fordi de mener, at de nye bestemmelser i forordningens artikel 25 er nyttige, eller fordi de mener, at artikel 12, stk. 5, i forordningen om gasforsyningssikkerhed allerede til enhver tid bør overholdes.

Konklusion: Kommissionen konkluderer, at det er vigtigt at søge at opretholde beskyttelsesforanstaltninger for grænseoverskridende gasstrømme samt en kortere procedure for at bestræbe sig på at sikre grænseoverskridende strømme under en krise.

KONKLUSION

Den generelle situation for gasforsyningen til Unionen

Siden starten på den russiske invasion af Ukraine har Europa opnået et hidtil uset energiskift. Det har været muligt at holde EU's gasmarked velforsynet på trods af tabet af store mængder af strømmene fra Rusland (-70 mia. m³ i 2022) takket være øgede forsyninger af LNG (+50 mia. m³ i 2022), rørledningsimport fra ikke-russiske partnere og reduktion af gasefterspørgslen (-58 mia. m³ i 2022), hvilket har muliggjort dette års historisk høje lagerfyldning, der allerede i august opfyldte kravet om 90 % i oplagringsforordningen¹⁸.

Dette skift blev muliggjort af EU's og dets medlemsstaters vellykkede gennemførelse af foranstaltninger på alle centrale energipolitiske områder, herunder EU's energiplatform, politik for opfyldning af lagre på EU-plan, reduktion af gasefterspørgslen, reduktion af spidsbelastningsefterspørgslen efter elektricitet, hurtigere udbredelse af vedvarende energi og målrettede infrastrukturopraderinger (+25 mia. m³ ny LNG-genforgasningskapacitet).

Situationen for gasbalancen er forbedret i forhold til 2022, hvor gaspriserne steg til et hidtil uset niveau på over 300 EUR/MWh. Krigen er imidlertid ikke overstået, og gaspriserne er stadig højere og mere volatile end før sommeren 2021, hvor Rusland begyndte at bruge gassektoren som våben. Med den fortsatte positive effekt af de politiske foranstaltninger i 2022 i forbindelse med EU's energiplatform, en reduktion af efterspørgslen, der er forlænget til marts 2024, og mål for opfyldning af lagre, der er opnået, er udsigterne for den kommende vinter generelt mere positive, end de var for vinteren 2022/2023. Når det er sagt, er der fortsat betydelige risici for gasforsyningssikkerheden til EU, f.eks.: et fuldstændigt og pludseligt ophør af importen fra Rusland, infrastrukturmæssige ugunstige vejrforhold, stigende gasefterspørgsel i Europa eller andre steder, der skaber konkurrence om LNG-laster, øget brug af gas til at producere elektricitet som følge af tørke eller uforudsete nukleare afbrydelser. Disse er alle risikofaktorer, der, især hvis de opstår samtidig, kan belastte markederne og lægge pres på priserne igen.

Desuden er de positive udsigter for vinteren 2023/2024 betinget af, at den energibalance, der blev opnået sidste år, bevares takket være EU-medlemsstaternes indsats og politiske foranstaltninger. En forringelse af gasbalancen kan, hvis den ledsages af nogle af ovennævnte risici, underminere EU's forsyningssikkerhed. Der er derfor behov for fortsat årvågenhed og nøje overvågning af markedet. EU skal også være forberedt på de værste tænkelige scenarier.

Kommissionens udtalelse om forlængelse af forordningen

På grundlag af de vigtigste resultater fra de første måneder af forordningens gennemførelse, jf. denne rapport, mener Kommissionen, at dens bestemmelser har spillet en vigtig rolle med hensyn til at bidrage til at stabilisere gasmarkedet og sikre en tilstrækkelig gasforsyning til

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1032 af 29. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2017/1938 og (EF) nr. 715/2009 for så vidt angår gasoplagring (EØS-relevant tekst).

EU, og at forordningen er en vigtig del af EU's værktøjskasse til sikring af gasforsyningssikkerhed.

I betragtning af de vedvarende risici, der er nævnt ovenfor, markedsaktørernes interesser og de potentielle fordele ved den fælles indkøbs- og solidaritetsmekanisme, overvejer Kommissionen, om den vil foreslå at forlænge nogle af eller alle foranstaltningerne i forordningen, og hvordan nogle af foranstaltningerne heri kan integreres på en mere strukturel måde.

Med henblik herpå er den reviderede gasforordning (forordning (EF) nr. 2009/715) (pakken om markeder for brint og dekarboniseret gas) blevet udpeget som en egnet retsakt til at integrere visse aspekter af den fælles indkøbsmekanisme og solidaritetsmekanismen (baseret på resultaterne og erfaringerne fra anvendelsen af forordningen). Medlovgiverne er i øjeblikket i færd med at engagere sig i denne henseende.